

پالئواکولوژی توالی ائوسن میانی منطقه بازرجان، شمال غرب تفرش

نیره قاسمی رویاسی^{(۱)*} ، مهین محمدی^(۲) ، مصطفی یوسفی راد^(۳)

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران

۲- دکترا ، دانشگاه پیام نور تهران

۳- دکترا،دانشگاه پیام نور اراک

چکیده:

در این تحقیق پالئواکولوژی توالی ائوسن میانی منطقه بازرجان با ضخامت ۲۵۷ متر واقع در شمال غرب تفرش مورد بررسی قرار گرفت. به همین منظور، عوامل کنترل کننده توزیع فرامینیفرهای بزرگ بنتیک مانند نور،شوری، مواد غذایی ، دما و... مورد بررسی قرار گرفته تا از این طریق بتوان به بازسازی شرایط حاکم بر محیط دیرینه منطقه پی برد. نتایج این مطالعه نشان می دهد که رسوب گذاری کربناته در آبهای گرم، کم عمق تا نیمه عمیق و با شرایط غذایی عمدتاً الیگوتروفی و گاهی یوتروفی و با شدت نور زیاد در محیط شفاف و در محدوده شوری نرمال و بستری از نوع رسوبات آهکی و ماسه ای همراه بوده است.

واژه های کلیدی: پالئواکولوژی، ائوسن، برش بازرجان

مقدمه:

فرامینیفرهای بنتیک بزرگ (Large Benthic Foraminifera) که به اختصار LBF خوانده می شوند در مطالعات پالئواکولوژی ار اهمیت بالایی برخوردارند(Beavington-Penney and Racey,2004). در این تحقیق مطالعه پراکندگی (LBF) در منطقه بازرجان، شمال غرب تفرش انجام شده است. برش مورد نظر دارای مختصات جغرافیایی "۵۷°۲۱' طول شرقی و "۱۷°۴۴' عرض شمالی و در ارتفاع ۱۷۰۸ متر از سطح دریا قرار گرفته است. این توالی با ضخامت ۲۵۷ متر با کنگلومرای پی آغاز و با انواع توف، ماسه سنگ، مارن و سنگ آهک ادامه می یابد (شکل ۱). ترکیب عمدی لایه های منطقه مورد مطالعه توف سبز روشن و همچنین لایه های سنگ آهک میکروفسیل دار مخصوصاً نومولیت است که یک بیوزون مشخص را ارائه می دهد. سن آن بخش زیرین لوتسین بالایی می باشد.(حاجیان ۱۳۷۵).